

vil kunne bestrides, såfremt medarbejderstaben forøges med dels et antal kontormedhjælpere, dels med nogle regnskabskyndige medarbejdere. I alt skønnes forslaget sammen med forslaget til lov om anpartsselskaber at kræve yderligere 5 sagsbehandlere og 2 regnskabskyndige og 8 kontorfunktionærer i aktieselskabs-registret.

Merudgifterne skønnes at ville andrage ca. 2 mio. kr. årligt, og hertil kommer for den to-årige overgangsperiode en éngangsudgift på ikke over 2,2 mio. kr. Det bemærkes imidlertid, at aktieselskabs-registerets indtægter samtidig vil blive forøgede ved forhøjelse af registerets takster og ved et forøget antal registreringer.

8. Det bemærkes, at den gældende aktieselskabslov i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser betegnes „AL 1930“ eller „1930-loven“. Betænkning nr. 362/1964 omtales som „udkast 1964“, mens betænkning nr. 540/1969 betegnes „betænkning 1969“.

Til forslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Kapitel 1.

Til § 1.

(AL 1930 § 1, udkast 1964 § 1 og bemærkninger hertil s. 52-53).

Angivelsen i forslagets § 1 af, hvilke selskaber der falder ind under lovens område, er i realiteten i overensstemmelse med AL 1930 § 1, omend formuleringen og den systematiske opbygning er ændret med det formål at opnå den størst mulige ensartethed i de foreliggende nordiske lovforslag. Af denne grund indeholder § 1 ikke — som AL 1930 — nogen egentlig definition af et aktieselskab, men alene en angivelse af dets hovedkendetegn.

Et aktieselskab må også efter nærværende forslag bestemmes som et erhvervsdrivende selskab, i hvilket ingen af deltagerne (aktionærerne) hæfter personligt for selskabets forpligtelser, men hvor hæftelsen er begrænset til den af deltagerne indskudte aktiekapital og selskabets øvrige formue.

I § 1, stk. 1, har man udeladt 1930 lovens særlige definition af begrebet erhvervsdrivende, jfr. AL 1930, § 1, stk. 1, 2. pkt.: „Et selskab anses som erhvervsdrivende, når det har til formål under hvilken som helst form at indvinde økonomisk udbytte til fordeling mellem deltagerne“. Om et selskab må betragtes som erhvervsdrivende, vil heretter være afhængig af, om selskabet er erhvervsdrivende efter den almindelige opfattelse af dette begreb, d.v.s. om virksomheden er anlagt på at indtjene et overskud, jfr. dog nedenfor om selskaber, hvis overskud alene anvendes til almennyttige eller velgørende formål.

Aktiekapitalens størrelse skal ifølge stk. 3 være mindst 50.000 kr., mod 10.000 kr. efter AL 1930. Forhøjelsen er motiveret med det siden 1930 skete fald i pengeværdien. Af overgangsbestemmelserne i § 164, stk. 1, og § 165 fremgår, at de ved lovens ikrafttræden bestående selskaber, der har en lavere aktiekapital end 50.000 kr., skal forhøje aktiekapitalen til mindst dette beløb inden for en periode af tre år fra lovens ikrafttræden. Iøvrigt kan selskaberne iflg. forslagets § 179 omdannes til anpartsselskaber. For disse har man ment at kunne nøjes med et kapitalkrav på 30.000 kr. I Sverige foreslås en forhøjelse af minimumsbeløbet fra 5.000 kr. (1944-loven) til 20.000 kr., medens man i Norge agter at bibeholde den i 1957-loven forlangte mindstekapital på 5.000 kr. I Finland, hvor der hidtil ikke har været foreskrevet noget mindstebeløb, foreslås nu en minimumskapital på 5.000 mark, svarende til knap 8.000 d.kr.

Aktiernes antal skal ifølge § 1, stk. 3, sidste pkt., være mindst tre, uanset at man har opgivet 1930-lovens krav om, at der skal være mindst tre aktionærer. Man har ment, at et aktieselskabs normale karakter af et samvirke uden personligt ansvar mellem flere personer, bør udelukke, at der kan udstedes en enkelt aktie. Det kan også anføres, at det ikke ville være muligt uden opdeling af den ene aktie at optage yderligere to aktionærer i et enmandsselskab.

De andre nordiske forslags krav om, at aktierne i et selskab skal lyde på samme beløb, er ikke medtaget i det danske forslag. Adgangen til at kunne udstede aktier af ulige størrelse har praktiske fordele, bl.a. ved kapitalforhøjelser, og for omsætningen af aktier er nogen ulempe ikke påvist i denne forbindelse.

Loven finder efter stk. 4 fortsat ikke anvendelse på andelsselskaber (forbrugs- og produktionsforeninger og lignende), selv om de efter deres selskabsretlige struktur falder ind under det begreb „aktieselskab“, som loven ellers opererer med.

Ved afgrænsningen af de andelsselskaber, på hvilke loven ikke finder anvendelse, har man anset det for rigtigst i stk. 4 at anlægge det kriterium, at virksomheden har til formål at virke til fremme af medlemmernes fælles interesse, og at udbyttet fordeles til medlemmerne i forhold til deres andel i selskabets omsætning. Man har derfor udeladt den i 1964-udkastets § 1, stk. 2, sidste pkt. optagne regel: „Dette gælder, selv om tillige ikke-medlemmer deltager i omsætningen, såfremt disses andel heri er af begrænset omfang, og de ikke har krav på andel i udbyttet og i formuen ved selskabets opløsning, og ikke har stemmeret på generalforsamlinger.“ Formålet med denne tilføjelse var, som det fremgår af